

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413208519
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413208519.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna, a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľky: V. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., Z. X/X zastúpená JUDr. Ľudovítom Štanglovičom, advokátom, so sídlom Šala, Jarmočná 2264/3, proti odporcovi: Y. S. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. nad Z., Y. X/XX - zastúpený Mgr. Kristínou Grausovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Františkánske nám. 3, o návrhu navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa a návrhu odporcu na zrušenie vyživovacej povinnosti k navrhovateľke, na odvolanie odporcu zo dňa 29. 07. 2014 proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom č.k. 10C 88/2013-146 zo dňa 06. 06. 2014 takto

o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že I. Odporca Y. S. F., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky V. F., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 290,- € mesačne, počnúc dňom 16.07.2013, ktoré takto určené výživné je odporca p o v i n n ý zasielať k rukám navrhovateľky vždy do 15 - teho dňa v mesiaci vopred, pod následkom výkonu rozhodnutia.

II. Zročné výživné za obdobie od 16.07.2013 do 06.04.2014, spolu vo výške 1.052,- € je odporca Y. S. F., nar. XX.XX.XXXX p o v i n n ý uhrádzať v 70,- € mesačných splátkach spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania, počnúc dňom právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia k rukám navrhovateľky, pod následkom straty výhody splátok.

III. Súd v zostávajúcej časti návrh navrhovateľky z a m i e t a.

IV. Súd návrh odporcu na zrušenie vyživovacej povinnosti k navrhovateľke z a m i e t a.

V. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala dňa 16.07.2013 (čl. 1 - čl. 3) na Okresný súd v Žiari nad Hronom návrh, ktorým sa domáhala určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa voči odporcovi, v ktorom žiadala, aby súd určil jeho vyživovacu povinnosť na sumu 431,- € mesačne od podania návrhu na tunajší súd, vždy do 15 - teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Svoj návrh odôvodnila tým, že naposledy bolo upravované výživné odporcu, v tom čase k maloletej navrhovateľke, rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 13P 264/2008 - 544 zo dňa 05.10.2011, kedy rodičia maloletej uzavreli rodičovskú dohodu v ktorej sa odporca zaviazal uhrádzať výživné na dieťa vo výške 166,- € mesačne, počnúc dňom 23.07.2008. Svoj návrh ďalej odôvodnila tým, že v súčasnosti je plnoletá, je študentkou druhého ročníka B. školy D. T. B. škola

manažmentu v O., kde má zvýšené výdavky týkajúce sa úhrady školného ako aj ďalšie náklady spojené so štúdiom a zabezpečením svojich základných životných potrieb.

Odporca nesúhlasil so zvýšením vyživovacej povinnosti a zároveň vo svojom písomnom vyjadrení k podanému návrhu navrhovateľky na čl. 29 - čl. 36 podal návrh na zrušenie svojej vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke. Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že návrh navrhovateľky považuje za likvidačný, nemajúci oporu v jej reálnych potrebách a jeho pomeroch.

Na súdne pojednávanie konané dňa 06.06.2014 (čl. 140 - čl. 144) sa dostavili všetci účastníci konania. Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa so spisom Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 10C 88/2013, s pripojenými prílohami a správami, vypočul účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 13P 264/2008 - 544 zo dňa 05.10.2011 súd naposledy upravoval vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke, v tom čase ako k maloletej, kde schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa odporca zaviazal uhrádzať výživné vo výške 166,- € mesačne, počnúc dňom 23.07.2008.

Navrhovateľka a jej právna zástupkyňa podaný návrh na určenie vyživovacej povinnosti odporcu k plnoletému dieťaťu odôvodnili tým, že suma, ktorú doposiaľ odporca uhradza navrhovateľke vo výške 166,- € mesačne nepostačuje na úhradu nákladov, ktoré má navrhovateľka, ktorá je t. č. plnoletá, je študentkou druhého ročníka vysokej školy, kde ročné školné bakalárskeho programu predstavuje sumu 2.222,- € a ročné školné magisterského programu predstavuje sumu 2.500,- €. V súčasnej dobe žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá v prevažnej miere uhradza všetky jej náklady týkajúce sa nie len štúdia, študijného programu, ale aj jej základných životných potrieb. Odporca naďalej prispieva na jej výživu sumou 166,- € mesačne. Medzi jej pravidelné mesačné výdavky ako uviedla vo svojom písomne podanom návrhu navrhovateľka, patrí stravovanie približne vo výške 210,- € mesačne, telefón vo výške 30,- € mesačne, oblečenie a obuv približne vo výške 50,- € mesačne, súkromné hodiny ruského jazyka + pomôcky vo výške 60,- € mesačne, kozmetika a drogéria vo výške 80,- € mesačne, iné výdavky spojené so štúdiom, knihy, ISIC karta, program Office, Notebook, antivírusový program, administratívne náklady približne vo výške 66,- € mesačne, náklady spojené s bývaním vo výške 120,- € mesačne, náklady na cestovanie približne vo výške 60,- € mesačne. V uvedených nákladoch nie sú zohľadnené náklady týkajúce sa kultúrneho vyžitia, dovolenky a pod. Jej ďalšími nákladmi boli náklady spojené so štúdiom ako zakúpenie notebooku v hodnote 278,94 € ako aj náklady týkajúce sa okuliarov, bežný nákup do školy, lieky a pod. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto žiadala, aby súd určil vyživovaciu povinnosť odporcovi vo výške 431,- € mesačne od podania návrhu na tunajší súd, vždy do 15 - toho dňa v mesiaci vopred k jej rukám s tým, že žiadala aj náhradu trov konania. Zároveň uviedla, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hnuiteľné veci vyššej hodnoty. Právna zástupkyňa navrhovateľky trvala na zistených podkladoch pripojených k súdnemu spisu, výpovedi svojej klientky, ktoré jednoznačne potvrdzujú opodstatnenosť a odôvodnenosť podaného návrhu na určenie vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke minimálne vo výške 400,- € mesačne od podania návrhu na tunajší súd, t. j. od 16.07.2013. Zároveň poukázala, že odporca je spoluvlastníkom minimálne nadštandardného rodinného domu súp. č. P. na parc. č. CKN B. na LV č. R. v KÚ O. Z.. Dlh na bežnom výživnom, ktoré má doposiaľ určené k navrhovateľke nemá žiaden, výživné si uhradza pravidelne, ale okrem bežného výživného neprispieje žiadnou finančnou čiastkou ani naturálne. Všetky náklady týkajúce sa navrhovateľky v podstate hradí jej matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti.

Odporca na súdnom pojednávaní jednoznačne poukázal na svoje písomné vyjadrenie k podanému návrhu navrhovateľky, na jeho určenie vyživovacej povinnosti na čl. 29 - čl. 36 s tým, že s podaným návrhom navrhovateľky nesúhlasí a taktiež považuje za spôsobilý podnet pre zmenu pomerov jej návrh, keďže je študentkou bakalárskeho študijného programu vysokej školy, ale podľa jeho názoru došlo k takej zmene pomerov, na základe ktorej je potrebné zaoberať sa znížením, resp. zrušením jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľke, pretože sa jedná o súkromnú vysokú školu, kde ročné školné predstavuje sumu vo výške 2.150,- €, pretože rovnaký, resp. obdobný študijný program poskytujú na Slovensku viaceré verejné vysoké školy, na ktorých je denné štúdium bezplatné, napr. Univerzita Komenského, fakulta manažmentu, Ekonomická univerzita v Bratislave a pod. Preto nepovažuje ani z pohľadu otca navrhovateľky za racionálny jej výber v tejto súkromnej vysokej škole s nezanedbateľne vysokým ročným školným na úkor verejnej vysokej školy, ktorá školné nevyberá. Z týchto dôvodov

preto podľa neho navrhovateľkou identifikované školné vo výške 2.222,- € nepredstavuje výdavok na jej odôvodnené potreby a súd by na túto sumu pri určovaní výživného nemal vôbec prihliadať. V tejto súvislosti tiež uviedol, že mu nie je zrejmé, prečo si navrhovateľka za daných okolností zvolila dennú formu štúdia, keď štúdium na predmetnej vysokej škole je spoplatnené rovnako pre dennú ako aj externú formu. Pri rovnakých výdavkoch a s rovnakým výstupom v podobe totožného vzdelania by totižto bolo v jej schopnostiach a možnostiach zamestnať sa popri štúdiu a svoje životné potreby si uspokojovať priamo z vlastného príjmu. Poukázal aj na skutočnosť, že býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá je vlastníčkou dvoch bytov a je možné ich bývanie považovať za vysoký nadštandard. Skutočnosť, že návštevou danej vysokej školy sa zvýšia aj náklady aj na jej ubytovanie, keďže táto vysoká škola nedisponuje ubytovaním na internátoch, ani táto skutočnosť nemôže byť dôvodom jeho zvýšenia vyživovacej povinnosti. Ďalšie náklady, ktoré uviedla navrhovateľka vo svojom návrhu ako dôvod zvýšenia vyživovacej povinnosti spojené so zabezpečením kozmetiky, školy, je toho názoru, že navrhovateľke nič nebráni v tom, že je plnoletá a môže si rozšíriť svoje schopnosti o pracovné skúsenosti, napr. formou brigád a tým si zabezpečiť aj určitý príjem. Zároveň nevidí žiaden dôvod na to, aby navrhovateľka študovala zvolenú vysokú školu dennou formou, je tu totiž tá skutočnosť, že pokiaľ by študovala externe, znamenalo by to pre ňu rovnaký výdavok ako aktuálne a na druhej strane taktiež rovnaký prínos vo vzdelaní, mohla by sa uchádzať o riadne zamestnanie a tým si zabezpečiť aspoň určitú formu príjmu. Z tohto hľadiska je vôbec otáznosť, či je vôbec existencia vyživovacej povinnosti zo strany rodičov u navrhovateľky potrebná. Zároveň poukázal na skutočnosť, že od roku 1997 je samostatne zárobkovo činnou osobou. Podniká pod obchodným menom Y. S. F. - KMKP - Internacionál. Žiadnu inú zárobkovú činnosť, a to vrátane jeho povolania ako učiteľa vykonáva a ani nemá možnosť vykonávať zo zdravotných dôvodov, keďže od narodenia trpí srdcovou vadou, diagnostikovali mu vtedy na dvanástniku, v dôsledku čoho často trpí zažívacími ťažkosťami, hypertenziou a pravidelne, každých 2 až 5 rokov sa mu vytvárajú obličkové kamene, pri ktorých je dlhšie hospitalizovaný. Je vlastníkom 1 rodinného domu a pozemkov v KÚ Banská Z., na LV č. XXX. Druhú polovicu vlastní spoluvlastníčka, ktorá sa prostredníctvom súdu snaží o zrušenie spoluvlastníctva. Vzhľadom k tomu, že sa už dlhšiu dobu nachádza v nepriaznivej finančnej situácii, predmetný spoluvlastnícky podiel sa už niekoľko rokov snaží predať, ide o nedokončenú prestavbu a zároveň je vlastníkom bytu o výmere 27,9 m² v KÚ P. Z.. Je spoločníkom dvoch obchodných spoločností. Jedna z nich už niekoľko rokov nevykazuje podnikateľskú činnosť, jedná sa o spoločnosť Rowex cs, s. r. o., IČO: 36 806 757, kde sa podieľa na imaní vkladom vo výške 1.659,695944 € a obchodnú spoločnosť ZH správcovská, s. r. o., IČO: 36 715 336, kde sa podieľa na imaní vkladom vo výške 996,- €. Iný majetok nevlastní. Navrhované výživné teda považuje za likvidačné, nemajúce oporu v navrhovateľkiných reálnych potrebách a jeho pomeroch. Zároveň podal návrh, aby súd po preskúmaní relevantných skutočností zrušil jeho vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke a priznal mu trovy konania.

Právna zástupkyňa odporcu sa plne pripojila k písomnému podaniu odporcu na čl. 29 - čl. 36, poukázala na to, že v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom č. k. 4C 99/2012 je práve riešené zrušenie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu v KÚ Z. Z., ktoré doposiaľ nie je právoplatne ukončené. Poukázala na výsledok hospodárenia za účtovné obdobie roku 2012, ktoré bolo výške 1.359,- €, pričom sa jedná o minimálny zisk danej spoločnosti u odporcu, ktorý iný príjem nemá a vzhľadom aj na jeho výpoveď a písomné vyjadrenie uvedené vyššie, maximálne navrhovala vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke vo výške 200,- € mesačne, počnúc dňom podania návrhu na tunajší súd, t. j. dňom 16.07.2013. Vyššia vyživovacia povinnosť zo strany odporcu k navrhovateľke by bola pre neho likvidačná vzhľadom na jeho momentálnu finančnú, materiálnu a sociálnu situáciu ako aj zdravotné problémy, ktoré uviedol odporca.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd na základe prevedeného dokazovania mal potom jednoznačne preukázanú opodstatnenosť a odôvodnenosť podaného návrhu z časti navrhovateľky voči odporcovi s tým, že vychádzal zo skutočnosti, že naposledy bola upravovaná vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľke v čase keď táto bola maloletá, kedy bola odporcovi určená výška vyživovacej povinnosti k odporcyni v sume 166,- € mesačne, počnúc dňom 23.07.2008. Je nepochybné, že za dané obdobie je navrhovateľka staršia, vyspelejšia, zvýšili sa náklady nie len na zabezpečenie jej základných životných potrieb, ale i ďalších potrieb, a to hlavne z dôvodu, že v súčasnosti je už plnoletá, od 01.09.2012 je študentkou bakalárskeho programu na vysokej škole manažmentu formou denného štúdia, kde tak ako uviedla a podľa potvrdenia danej univerzity (čl. 84) uhradila aj ročné školné, ktoré predstavuje sumu 2.222,- €, t. j. 185,- € mesačne. Nepochybne jej ďalšími nákladmi sú náklady spojené so štúdiom na tejto škole, keďže sa jedná o denné štúdium, nepochybne je to aj úhrada stravy, ubytovania a ďalšie náklady spojené so zabezpečením základných životných potrieb, ako aj hygienických potrieb, zdravotnej starostlivosti, kultúrneho vyžitia, cestovania, ktoré presne rozpísala vo svojom písomnom návrhu ako aj uvádzala vo svojej výpovedi navrhovateľka, s ktorými sa súd stotožňuje. Nepochybne mal súd zistené, že náklady niekoľkonásobne prevyšujú bežné výživné uhrádzané odporcom doposiaľ, keďže okrem bežného výživného odporca neprispieje finančne ani naturálne navrhovateľke na jej zvýšené náklady spojené hlavne so štúdiom a tieto hradí výlučne jej matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Súd má zistené, že navrhovateľka nedisponuje a nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hnutelné veci vyššej hodnoty. Oproti tomu odporca je SZČO od 01.07.1997 doposiaľ. Vlastní nehnuteľnosti v KÚ Banská Hodruša v polovici ako aj rodinný dom, v celosti je vlastníkom bytu v KÚ P. Z., podniká pod obchodným menom Y. S. F. - KMKP - Internacionál a je spoločníkom v ďalších dvoch obchodných spoločnostiach. U jednej z obchodných spoločností sa podieľal na imaní vkladom vo výške 1.659,695944 € a u druhej vo výške 996,- €. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 (čl. 39 - čl. 45) mal súd preukázané jeho príjmy 4.880,54 €, výdavky 14.727,06 €, strata - 9.846,52 €, základ dane 0,- €. Nepochybne bral súd do úvahy aj skutočnosť, že odporca je prokuristom v obchodnej spoločnosti PROEKOMK, spol. s r. o. a v obchodnej spoločnosti Bývanie JMK s. r. o. (čl. 91, čl. 76, čl. 73, čl. 71).

Vzhľadom na prevedené dokazovanie mal súd potom jednoznačne preukázanú čiastočnú opodstatnenosť a odôvodnenosť podaného návrhu navrhovateľky na zvýšenie, resp. určenie vyživovacej povinnosti tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto súdneho rozhodnutia, pričom je toho názoru, že určená výška vyživovacej povinnosti je primeraná, vzhľadom na vek, potreby, štúdium navrhovateľky, kde náklady týkajúce sa tohto štúdia boli preukázané súdu predložením listinných dôkazov zažurnalizovaných v súdnom spise a je toho názoru, že vykompenzovaním druhej časti týchto finančných nákladov zo strany matky navrhovateľky aspoň primerane dôjde k úhrade všetkých nákladov týkajúcich sa základných životných potrieb, štúdia, ako aj kultúrnych a športových potrieb navrhovateľky.

Určenie výšky tejto vyživovacej povinnosti súd potom určil od podania návrhu navrhovateľky na tunajší súd podľa horecítovaných zákonných ustanovení. Súd je toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu uhrádzať takto určené výživné vzhľadom na jeho finančné, majetkové dispozície, ktorú sú uvedené vyššie, ako aj skutočnosť, že okrem bežného výživného, ktoré mal doposiaľ určené na navrhovateľku ešte ako maloletú pred tromi rokmi vo výške 166,- € mesačne, sa nijakým spôsobom nepodieľal a nepodieľa na jej zvýšených výdavkoch, ktoré sú spojené s úhradou jej základných životných potrieb ako i štúdiom na vysokej škole, ktorým si zabezpečuje svoje finančné osamostatnenie sa v budúcnosti, čo súd považuje za jednoznačne správne, ako aj výber školy, ktorú si zvolila navrhovateľka slobodne, vo vlastnom uvážení a zároveň poukazuje na skutočnosť, ktorú si odporca musí uvedomiť, že pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd nevychádza len z horecítovaných zákonných ustanovení, podľa ktorých je potrebné predovšetkým brať ohľad na potreby navrhovateľa, pričom jeho miera je rôzna, podľa okolností prípadu, odstupňovaná podľa veku, štúdia, fyzickej a duševnej vyspelosti, zdravotného stavu, kultúrno-spoločenských potrieb, športových záujmov a pod. Toto však nie sú len jediné relevantné kritéria, ktoré sa pri určení výšky výživného zohľadňujú, pretože sa tu skúma aj životná úroveň povinných rodičov, pričom pri vyššej životnej úrovni rodiča, ktorý je povinný platiť výživné súd určí výživné vo výške, ktorá prevyšuje jeho reálne odôvodnené potreby a naopak, pri nižšej životnej úrovni rodiča, resp. jeho nižšom finančnom príjme sa určuje také výživné, ktoré pokryje aspoň nevyhnutné potreby dieťaťa - navrhovateľky. U povinnej osoby - odporcu, sú preto rozhodujúceho jej reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné, pričom jediným kritériom tohto hľadiska nie je len aktuálny príjem, ale celkové jeho reálne schopnosti a možnosti, ktoré sa skúmajú z objektívneho hľadiska a komplexne, to znamená, že sa skúma jednak to, či jeho aktuálny príjem objektívne zodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam, teda napríklad to, či k poklesu jeho aktuálneho príjmu nedošlo zo subjektívnych dôvodov, ale zároveň sa skúmajú i jeho celkové majetkové, finančné, sociálne pomery. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav potom mal súd preukázateľne zistené, že určenie výšky vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto súdneho rozhodnutia, je z časti primerané, z časti pokryje skutočné náklady navrhovateľky na štúdium a jej základné životné potreby a je v možnostiach a schopnostiach odporcu túto výšku vyživovacej povinnosti hradiť navrhovateľke. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav súd potom návrh odporcu na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľke zamietol jednoznačne ako neopodstatnený a neodôvodnený. Keďže súd v plnom rozsahu nevyhovел podanému návrhu navrhovateľky, čo do zvyšku jej návrh potom zamietol. Súd zároveň určil aj zročné výživné za obdobie od 16.07.2013 (t. j. od určenia vyživovacej povinnosti, t. j. od podania návrhu do 06.04.2014, t. j. do vyhlásenia súdneho rozhodnutia, t. j. 8 mesiacov x 124,- € = 992,- € + 15 dní za júl 2013 x 4,- € = 60,- €, spolu 1.052,- €), kde v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p. povolil odporcovi mesačné splátky.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. „

Proti rozsudku odvolanie podal odporca, ktorý uviedol, že je presvedčený o tom, že tu nie je a ani v čase rozhodnutia prvostupňového súdu nebol dôvod na zvýšenie vyživovacej povinnosti, nakoľko navrhovateľka je zamestnaná a preto je schopná sama sa živiť v ohľadom na jej špekulatívne konanie a rozpor s dobrými mravmi navrhol, aby rozsudok okresného súdu bol zrušený a vrátený prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s pokynom, aby došlo k precíznemu posúdeniu všetkých troch rozhodujúcich kategórií vyživovacej povinnosti rodičov k deťom a svoje rozhodnutie riadne a zákonne odôvodnil.

Prípadne odporca navrhol, aby krajský súd zrušil vyživovaciu povinnosť odporcu prispievať na výživu navrhovateľky a zamietol návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného.

Uplatnil si trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

V ďalšom odporca tvrdil, že rozsudok je vo výroku a zároveň aj v odôvodnení nesprávny a trpí viacerými vadami. Celé rozhodnutie je potom nepreskúmateľné a arbitrárne.

K návrhu navrhovateľky zaslal súdu písomné vyjadrenie, kde označil za pochybnú každú položku, ktorú vo svojom návrhu uvádzala navrhovateľka.

Rozsudok uviedol, že sa „stotožňuje“ s výdavkami, ktoré vo svojom návrhu „presne rozpísala“ navrhovateľka. V nadväznosti na toto skutkové zistenie „... mal preto jednoznačne preukázanú opodstatnenosť a odôvodnenosť podaného návrhu sčasti...“. Tieto dva kľúčové závery si podľa názoru odporcu absolútne protirečia.

Podľa výrokovej časti súd vyhovel podanému návrhu iba čiastočne a v celom odôvodnení však chýba dôvod, pre ktorý to bolo práve v časti 290,- € a nie v nižšej, alebo vyššej časti. Podľa jeho názoru súd mal postupovať správne tak, že sa mal vyjadriť konkrétnym kladným, alebo záporným stanoviskom k jednotlivým položkám údajných nákladov navrhovateľky. Každú položku mal samostatne dôkladne skúmať, vykonať k nej dokazovanie, zvážiť presné námietky protistrany a na záver uviesť konkrétnu výšku nákladov, ktoré považoval za dôvodné a úvahu, ktorou sa pri zistení svojho záveru riadil.

Odporca preto považuje rozsudok za nepodarok, ktorý nie je možné vecne preskúmať.

V odvolaní opätovne zdôrazňuje, že navrhovateľka navštevuje súkromnú vysokú školu, kde platí školné vo výške 2 150,- € ročne a odvolateľovi nie je zrejmé, odkiaľ súd prevzal informáciu o tom, že je to 2 222,- € ročne.

Navrhovateľka musela pri výbere vysokej školy ako dospelá a racionálne zmyšľajúca osoba dôkladne zvážiť aj náklady spojené s jej štúdiom a možnosti, ktoré v tejto súvislosti má. Je presvedčený, že výber súkromnej vysokej školy s nezanedbateľným školným, pričom odbor, ktorý študuje nie je nijako špecificky prípadne nedostupným v sektore verejných vysokých škôl, nie je odôvodnenou potrebou dieťaťa, pokiaľ sa rodičia resp. dieťa s povinným rodičom vopred nedohodli o úhrade takto vznikajúcich nákladov a o ich opodstatnenosti.

Pre navrhovateľku by bolo ekonomicky priaznivejšie študovať externe a pritom si zabezpečovať svoje potreby príjmom z vlastnej práce. Podľa najaktuálnejších informácií, by dokonca šetrila 850,- € každým rokom aj v prípade, pokiaľ by študovala externe a žiadnu prácu by nevykonávala. V závere časti rozsudku možno uviesť, že z celého návrhu nie je zrejmé, v akej konečnej sume považoval súd mesačné náklady navrhovateľky za opodstatnené.

Odvolateľ namietal, že v odôvodnení rozsudku sa súd iba okrajovo a heslovite venoval jeho majetkovým pomerom, avšak údaje podáva zavádzajúco a skreslene. Na pojednávaniach uviedol a doložil to aj listinným dôkazom, že bol samostatne zárobkovo činná osoba, avšak niekoľko posledných rokov dosahoval iba stratu. Predložil súdu aj údaje za rok 2013, pričom súd do odôvodnenia rozsudku ani neprevzal a uvádza jedine údaje za rok 2012. Aktuálne nemá žiadny príjem a ani nepodniká. K záveru súdu, že sa podieľa na základom imaní dvoch spoločností uviedol, že tieto spoločnosti nevykazujú žiadnu podnikateľskú činnosť a sú stratové. Z funkcie prokuristu mu neplynú žiadne príjmy. Čo sa týka nehnuteľností, ktoré súd v odôvodnení opisuje, no bližšie nešpecifikuje, polovica rodinného domu v W. Z. je nepredajná. O nehnuteľnosť nikto nemá záujem. Pokiaľ ide o byt v k.ú. P. Z., ide o jednoizbový byt o rozlohe 27,9 m², ktoré aktuálne zabezpečujú jeho bytové pomery.

Súd si mal zadovážiť aj podklady k rozsahu výživy matky navrhovateľky. Súd musí podrobne preskúmať, aké majetkové pomery má matka navrhovateľky a aká je jej zákonná vyživovacia povinnosť. Nie je mu zrejmé, ako súd mohol ustáliť jeho vyživovaciu povinnosť, keď táto je iba časťou vyživovacej povinnosti k navrhovateľke. Pokiaľ nedošlo k preskúmaniu pomerov matky navrhovateľky, opísaná časť vyživovacej povinnosti nie je kvalifikovaná ani určiteľná.

Odporca v ďalšom uvádza, že navrhovateľka sa v súčasnosti zamestnala. Vykonáva závislú prácu v pracovnom pomere. Navrhovateľka sa zamestnala pár dní po vyhlásení rozsudku. Navrhovateľka je teda schopná sama sa živiť. Odporca preto žiada súd, aby si zabezpečil aktuálne potvrdenie zo sociálnej poisťovne.

Rozsudok teda trpí značnými vadami, je nesprávny, nepreskúmateľný, nestojí na pevnom základe predčízne vykonaného dokazovania a z toho plynúcich jednoznačných záverov a preto v právnom prostredí nemôže obstáť. Prvostupňový súd sa totiž nevysporiadal ani so základnou úlohou, ktorá pred ním stála a to v podobe dôkladného zistenia objektívnej kategórie odôvodnených potrieb navrhovateľky, schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinných osôb, prispôsobenia odôvodnených potrieb navrhovateľky schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom tých povinných osôb. Rozsudok je

plytký a ako celok nie je odôvodnený, vykazuje prvky nekonzistentnosti a podávajú sa ním iba určité skutkové okolnosti výrazne skresľujúce a zavádzajúcou formou.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu vyjadrila. Uviedla, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny. Prvostupňový súd v danej veci správne zistil skutkový stav a tento správne právne posúdil, pričom dodržal všetky príslušné ustanovenia právneho poriadku Slovenskej republiky. V plnom rozsahu sa stotožňuje s rozsudkom a to tak s výrokovou časťou, ako aj s jeho odôvodnením.

Odporcom tvrdené pochybenia obsiahnuté v odvolaní považuje za bezpredmetné. Odvolacie dôvody ním tvrdené nie sú dané a nie je daný ani žiadny iný relevantný dôvod, ktorý by spochybňoval správnosť a zákonnosť citovaného rozsudku.

Odporca tvrdí, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Ako tieto dôkazy odporca uvádza skutočnosť, že dňa 10. 06. 2014 ukončil svoju podnikateľskú činnosť a zároveň dňa 02. 06. 2014 vypovedal prokúru v obchodných spoločnostiach, v ktorých vykonával funkciu prokuristu. Konanie odporcu považuje za špekulatívne a z jeho strany sa jedná opätovne iba o snahu vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti. V skutočnosti vypovedania prokúry odporcom považuje za špekulatívne a jedná sa o opätovnú snahu vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti. Namietanú skutočnosť mohol odporca použiť už v konaní na prvom stupni, nakoľko mu bola v tom čase známa. Keďže k vypovedaniu prokúry odporcom došlo ešte pred ukončením posledného pojednávania vo veci.

Obsah odvolania odporcu tvoria výlučne tvrdenia, ktoré neobstoja, nakoľko sa nezakladajú na pravde a ktorými sa odporca snaží účelovo navodiť dojem, že je nemajetný. Ako príklad uvádza, že nehnuteľnosť, ktorej podielovým spoluvlastníkom je odporca (polovica rodinného domu v O. Z.) v žiadnom prípade nemožno požadovať za starý socialistický nedokončený dom, nakoľko sa jedná o nadštandardnú stavbu, čo mal prvostupňový súd jednoznačne preukázané priloženou fotodokumentáciou.

Náklady na štúdium navrhovateľky, boli v konaní jednoznačne preukázané listinnými dôkazmi. Čo sa týka odporcových úvah o špekulatívnosti konania navrhovateľky tak poukazuje, že navrhovateľka sa vzdala odvolania priamo na pojednávaní z toho dôvodu, že vzhľadom na negatívny prístup odporcu k nej ako k jeho dcére prezentovaný ako aj na pojednávaní tak aj mimo pojednávacej miestnosti ju mimoriadne psychicky vyčerpával. Práve konanie odporcu, ktorý niekoľko dní pred posledným pojednávaním vo veci vypovedal bezdôvodne prokúru v obchodných spoločnostiach a len niekoľko dní po vyhlásení rozsudku rovnako bezdôvodne ukončil svoju podnikateľskú činnosť, možno považovať za konanie účelovo načasované a špekulatívne.

Navrhovateľka poukazuje na R 27/1970, z ktorého: „pre posúdenie schopnosti a možnosti rodičov v zmysle ust. § 96 ods. 1 ZR (teraz 75 ods. 1) nie je rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a podobne. Ak súd zistí, že rodič zmenil doterajšie zamestnanie za menej výhodné, starostlivo skúma, či sa tak stalo z dôležitého dôvodu (napr. zo zdravotných dôvodov, z dôvodu odchodu rodiča z funkcie, na ktorej výkon nemá kvalifikáciu, z dôvodu organizačných zmien, zmeny bydliska); k tomu ak to tak nie je, vychádza z príjmov rodiča pred zmenou zamestnania.“

V tejto súvislosti opätovne poukazuje na skutočnosť, že odporca nie je invalidným dôchodcom a preto bezdôvodné vypovedanie prokúry, ako aj ukončenie podnikateľskej činnosti nemožno považovať za nový dôkaz v zmysle § 205 ods. 2 písm. e/ OSP a takáto skutočnosť nemôže byť ani na ťarchu navrhovateľky, ktorá sa štúdiu na vysokej škole svedomito pripravuje na výkon svojho budúceho povolania. Je pravda, že navrhovateľke sa naskytná príležitosť uzavrieť pracovnú zmluvu, avšak túto skutočnosť nepovažuje za relevantný dôvod na zmenu resp. zrušenie napádaného rozsudku odporcom. Navrhovateľka v konaní jasne špecifikovala svoje odôvodnené potreby, ktoré žiadala uhrádzať odporcom prostredníctvom výživného, pričom tiež jasne uviedla, že do týchto potrieb, z ktorých svoj nárok vyvodzovala, nezahrnula náklady na svoje voľnočasové aktivity, prípadný zahraničný štúdiijný pobyt a pod. Je teda logické, že navrhovateľka má záujem uvedené náklady si hradiť sama, za ktorým účelom aj pracovný pomer na dobu určitú do 31. 12. 2014 „uzatvorila mimo uvedeného navrhovateľkou vykonávaná práca jej poskytuje zároveň užitočnú prax do budúcnosti.“

Záverom navrhovateľka uviedla, že invectívy odporcu uvádzané v odvolaní právnou zástupkyňou (...Ako celok preto možno rozsudok považovať za nepodarok..., rozsudok je plytký...) rozhodne nie sú namieste, ba považuje ich za vrcholne nedôstojné.

Navrhla preto rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov konania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval a rozhodol v zmysle výroku. Dôvody, pre ktoré tak urobil okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza. Z obsahu odvolania odporcu vyplýva, že tento vytyka rozsudku nespreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť, nejasnosť. Senát odvolacieho súdu už vo viacerých rozhodnutiach vyjadril stanovisko zastávané autormi Jaromírom Jirsom, prípadne Alenou Vynterovou, alebo Pavlom Vrchom podrobne rozobrané aj v publikácii „odôvodnení civilného rozsudku“, z ktorého vyplýva, že v súdnom rozhodnutí má byť kladený akcent predovšetkým na verdikt nie na listinu a podrobné rozoberanie jednotlivých návrhov účastníkov. Pokiaľ sudca verejne vyhlási rozsudok v písomnom vyhotovení má vyložiť všetky právne relevantné skutočnosti tak, aby v konečnom dôsledku bol rozsudok presvedčivý. Nie, aby rozsudok bol presvedčivý pre účastníkov, jeho potencionálnych „čitateľov“, ale jednoducho aby bol jasný zrozumiteľný a presvedčivý.

Presvedčivosť sa ovšem nedosiahne kvetnatým slovom, ani poňatím odôvodnenia ako stručnejšej dizertačnej práce, ale jasným, v nevyhnutnej miere stručným a pochopiteľným výpočtom tých najzásadnejších momentov, ktoré vo svojom súhrne viedli súd k vydaniu rozsudku.

Pre opačný názor, ktorý je tiež verejne prezentovaný niet objektívne žiadnych dostupných podkladov.

Presvedčivosť nemožno chápať ako kategóriu absolútnu, že rozsudok každého presvedčí svojou vecnou správnosťou, ku ktorej sa v takto chápanom smere objektívne nemožno ani dopracovať, ale ako presvedčivosť výsledku intelektuálnej práce sudcu vyjadrenú v ním vydanom rozsudku. Ako logicky pochopiteľný celok, ktorého jadro tvoria jednotlivé skutkové zistenia urobené z riadne vykonaných dôkazov logicky ústiacich do záveru o zistenej skutkovej podstate prípadu, ktorá bola sudcom podrobená právnej kvalifikácii a ktorá vyústila v podradenie takto zisteného skutku pod sudcom vyhľadajú právnou normu, či ním prijatý záver, že takáto norma nebola nájdená a preto k subsuncii resp. k aplikácii nebolo možné pristúpiť.

Pre odvolací súd je pochopiteľné, že jednotlivé špecifikácie nákladov navrhovateľky sú orientačné a nie sú konštantné, preto pokiaľ zo svojich skúseností ich súd považuje za prijateľné, nemusí sa nimi osobitne, podrobne zaoberať. V konkrétnom prípade nešlo o to posúdiť, či navrhovateľka vynaloží presne určenú sumu na zabezpečenie takej, alebo onakej položky pri svojom štúdiu, ale o to, či vynaloženie takejto položky je vzhľadom ku všetkým okolnostiam (potrebnosti k štúdiu, potrebnosti k osobnému životu a pod. ako aj k možnostiam rodiča) akceptovateľné.

Zákon výslovne ukladá (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), aby pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliadal a/ jednak na odôvodnené potreby oprávneného b/ jednak aj na schopnosti a možnosti povinného (pozri aj článok 4).

Je tu zreteľná tendencia zákona, aby odôvodnené potreby oprávneného zásadne plne hmotne zabezpečili, pričom tu nejde len o výživu v úzkom slova zmysle, ale v zásade o všetky nevyhnutné potreby nutné pre život kultúrneho človeka.

Do odôvodnených potrieb oprávneného treba teda rátať nielen vlastnú výživu, náklady na štúdium, ale aj ošatenie, bývanie, liečenie, výchovné pomôcky, kultúrne, športové potreby a pod. Samozrejme potreby oprávneného sú rôzne podľa jeho veku a pohlavia, zdravia a vlastných schopností a zárobkových možností.

Pokiaľ ide o schopnosti a možnosti povinného, musí súd zvažovať nielen stav aký v skutočnosti u povinného je, ale posudzovať telesnú a duševnú spôsobilosť povinného do akej miery sa zrovnáva s týmto stavom a posúdiť, akú výšku príjmov by mohol povinný dosahovať podľa svojich osobných vlôh a nadania. Nerozhoduje iba skutočný príjem povinného, ak je preukázaná jeho spôsobilosť mať príjem vyšší. Povinný musí vyvinúť takú zárobkovú činnosť, ktorá zodpovedá jeho telesným a duševným schopnostiam.

V tejto súvislosti treba poznamenať, že okolnosti nepriaznivého zdravotného stavu odporca síce tvrdil, ale ničím nepreukázal. Správne poznamenala v odvolaní navrhovateľka nie je invalidným dôchodcom.

Pokiaľ v odvolaní odporca poukazuje na to, že navrhovateľka uzavrela pracovný pomer, táto skutočnosť bola navrhovateľkou vysvetlená. Išlo o zabezpečenie si finančných prostriedkov na štúdijný pobyt v zahraničí. Ak by si navrhovateľka prostriedky na štúdijný pobyt v zahraničí nezabezpečovala vlastnou prácou, nepochybne by bolo aj na odporcoví, aby jej na takýto štúdijný pobyt, ktorý je pri príprave na jej budúce povolanie potrebný, prispel.

Úspešnej navrhovateľke, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s odkazom na ust. § 150 ods. 1 OSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa je potrebné vidieť skutočnosti, že ide o vzťahy medzi rodičmi a deťmi, (aj keď v tomto prípade značne narušené), ktoré však v prvom rade patria do kategórie morálky a dobrých mravov a až následne do oblasti práva.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.